

C-428/20. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2020. szeptember 11.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sąd Apelacyjny w Warszawie (Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. augusztus 28.

Felperes:

A. K.

Alperes:

Skarb Państwa

[omissis]

VÉGZÉS**2020. augusztus 28. napján****a Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny** (varsói fellebbviteli bíróság, első polgári kollégium, Lengyelország) [omissis]:

[omissis]

az A. K. felperes által

[omissis]

a [...] miniszter által képviselt Skarb Państwa (államkinestár) ellen

fizetés teljesítése tárgyában indított ügyben

a felperesnek a Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság, Lengyelország) ítéletével szemben benyújtott fellebbezése nyomán

Varsóban 2020. augusztus 28-án tartott tárgyaláson

[omissis]

a következőképpen határozott:

1. a bíróság előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

A gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó 72/166/EGK, 84/5/EGK, 88/357/EGK és 90/232/EGK tanácsi irányelv, valamint a 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a biztosítási fedezetre vonatkozó legalacsonyabb összegek kiigazítására átmeneti időszakot megállapító tagállam, az irányelv végrehajtásának időpontját követő 30 hónapon belül a biztosítási fedezet összegeit köteles volt legalább a 84/6/EGK módosított 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szint felére növelni

– valamennyi, az említett 30 hónap elteltét követően hatályos gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés esetében, ideértve a 2009. december 11-ét megelőzően kötött, azonban ezen időpontot követően is hatályban maradó szerződéseket is – a 2009. december 11-ét követően bekövetkezett káresemény tekintetében,

– vagy kizárólag a 2009. december 11-ét követően kötött új gépjármű-felelősségbiztosítási szerződések tekintetében?

2. A bíróság a k.p.c. 177. cikke 1. §-ának 3¹. pontja alapján a fellebbezési eljárást felfüggeszti.

[omissis]

INDOKOLÁS [eredeti 2. o.]

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

A gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó 72/166/EGK, 84/5/EGK, 88/357/EGK és 90/232/EGK tanácsi irányelv, valamint a 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL 2005. L 149., 14. o.; a továbbiakban: 2005/14 irányelv) a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 263., 11. o.; a továbbiakban: 2009/103 irányelv) 29. cikkével összefüggésben értelmezett 2. cikke.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke.

Az ügy tárgya

1. A jogvita tárgya az államkincstár ellen a 2005/14 irányelv helytelen, hiányos átültetésével okozott kár megtérítése iránti kereset.

Az ügy tényállása

2. 2010. október 12-én [omissis] Lengyelországban közúti baleset történt [omissis], amelynek következtében 16 személy hunyt el, köztük G. M., valamint a baleset okozója, V. gépkocsivezető [...], aki az Ł. székhelyű [...] S. A.-val a 2009. december 8. és 2010. december 7. közötti időszakra kötött biztosítási szerződés alapján rendelkezett gépjármű-felelősségbiztosítással. [omissis]

3. G. M. halálára tekintettel lánya, a felperes, A. K. 2011. március 2-án káreseményt jelentett be a(z) [...] -nak, vagyoni és nem vagyoni kára megtérítését kérve. A felszámolási eljárás során a felperes a(z) [...] -tól végül a Kodeks cywilny (polgári törvénykönyv) 446. cikkének 4. §-a alapján nem vagyoni kár megtérítésének jogcímén 47 000 PLN, a polgári törvénykönyv 446. cikkének 3. §-a alapján életkörülményeinek lényeges romlása jogcímén pedig 5000 PLN összegű kártérítést kapott.

4. A. K.-t a(z) [...] végül arról tájékoztatta, hogy a [...] számú felelősségbiztosítás fedezeti összege kimerült.

A kereseti kérelem és a felek álláspontja

5. A felperes az Skarb Państwótól (államkincstár) a 2005/14 irányelv hiányos átültetésével okozott kár megtérítése címén 78 000 PLN összegű kártérítést, valamint késedelmi kamatot követel. A felperes hangsúlyozza, hogy a megfelelő átültetés esetében az anyja halála következtében elszenvedett nem vagyoni kár miatt további 78 000 PLN összegű kártérítést kapott volna. A hibás átültetés megfosztotta őt attól a lehetőségtől, hogy e kártérítést a(z) [...] -tól megkapja, ami azt jelenti, hogy az alperes ilyen összegű hátrányt okozott a felperes vagyonában.

6. A felperes úgy véli, hogy a lengyel államnak a 2005/14 irányelv rendelkezéseit oly módon kellett volna átültetnie, hogy 2009. december 11-étől valamennyi kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés fedezeti összege személyi sérülés esetén káreseményenként 2 500 000 euró legyen. Ugyanakkor az ustawa z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycielskim, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycielskim oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej (a kötelező biztosításokról, a biztosítási ágazat garanciaalapjáról és a közlekedési biztosítók lengyel hivataláról szóló törvény, valamint a biztosítási tevékenységről szóló törvény módosításáról szóló, 2007. május 24-i törvény) oly módon tett különbséget a védelem körét illetően, hogy a 2009. december 11-e és 2010. decembere között bekövetkezett káresemények károsultjai védelmének szintje attól függött, hogy milyen időpontban kötötték meg a biztosítási szerződést. Ezen időszak alatt ugyanis mind a 2009. december [eredeti 3. o.] 11-étől kötött, 2 500 000 eurós fedezeti összeget előíró szerződések, mind pedig a 2009.

december 11-ét megelőzően kötött, 1 500 000 eurós fedezeti összeget előíró szerződések is hatályban voltak.

7. Az alperes Skarb Państwa (államkincstár) – [...] miniszter a kereset elutasítását kéri. Fenntartja, hogy az irányelvet helyesen ültették át. Az államkincstár a visszaható hatály tilalmának elvére hivatkozik, továbbá rámutat arra, hogy az Európai Bizottság a 2005/14 irányelv átültetésével kapcsolatos hiányosságok miatt [omissis] [...] eljárást folytatott Lengyelországgal szemben, azonban 2016. április 28-án a Bizottság úgy határozott, hogy lezárja ezt az eljárást. Az alperes úgy véli, hogy a Bizottság ily módon az uniós jog megsértésének hiányát állapította meg.

A vonatkozó uniós jogszabályok

8. A 2005/14 irányelv

2. cikk

A 84/5/EGK irányelv módosításai

A 84/5/EGK irányelv 1. cikke helyébe a következő lép:

„1. cikk

(1) A 72/166/EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében említett biztosítás kötelezően mind az anyagi kárra, mind pedig a személyi sérülésre kiterjed.

(2) A tagállamok által előírható magasabb fedezeti összegek sérelme nélkül minden tagállam kötelező biztosítást ír elő legalább a következő összegek vonatkozásában:

a) személyi sérülés esetén a biztosítási fedezet legalacsonyabb összege sérültenként 1 000 000 EUR vagy 5 000 000 EUR káreseményenként, a sérültek számától függetlenül;

b) anyagi kár esetén káreseményenként 1 000 000 EUR, a károsultak számától függetlenül.

A tagállamok – amennyiben szükséges – a gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó 72/166/EGK, 84/5/EGK, 88/357/EGK és 90/232/EGK tanácsi irányelv, valamint a 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtásának időpontjától számított legfeljebb ötéves időtartamra átmeneti időszakot állapíthatnak meg, amelyen belül a biztosítási fedezetre vonatkozóan általuk előírt legalacsonyabb összegeket az e bekezdés által előírt szinthez igazítják.

Az ilyen átmeneti időszakot megállapító tagállamok tájékoztatják erről a Bizottságot és megjelölik az átmeneti időszak tartamát.

A 2005/14/EK irányelv végrehajtásának időpontját követő 30 hónapon belül a tagállamok a biztosítási fedezet összegeit legalább az e bekezdés által meghatározott szint felére növelik.”

9. A 2009/103 irányelv

29. cikk Hatályon kívül helyezés

Az I. melléklet A. részében említett irányelvekkel módosított 72/166/EGK, 84/5/EGK, 90/232/EGK, 2000/26/EK és 2005/14/EK irányelvek hatályukat veszítik, az I. melléklet B. részében felsorolt irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül. [...] **[eredeti 4. o.]**

A vonatkozó nemzeti szabályozás

10. Ustawa z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycielskim oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej (a kötelező biztosításokról, a biztosítási ágazat garanciaalapjáról és a lengyel közlekedési biztosítók hivataláról szóló törvény, valamint a biztosítási tevékenységről szóló törvény módosításáról szóló, 2007. május 24-i törvény) (Dz.U., 102. szám, 691. tétel, a továbbiakban: 2007. május 24-i törvény)

1. cikk

Az ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycielskim (a kötelező biztosításokról, a biztosítási ágazat garanciaalapjáról és a lengyel közlekedési biztosítók hivataláról szóló, 2003. május 22-i törvény) (Dz.U. 124. szám, 1152. tétel, későbbi módosításokkal együtt) a következőképpen módosul:

(1) bekezdés [...]

(2) bekezdés a 36. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép: (1) A kártérítés a gépjármű üzemmentartóját vagy vezetőjét terhelő felelősség keretein belül, legfeljebb a biztosítási szerződésben meghatározott fedezeti összeg erejéig kerül megállapításra és kifizetésre. A fedezeti összeg nem lehet alacsonyabb a következő, PLN-ben kifejezett összegeknél:

1) személyi sérülés esetén – biztosítási eseményenként 5 000 000 euró, a sérültek számától függetlenül,

2) vagyoni kár esetén – biztosítási eseményenként 1 000 000 euró, a károsultak számától függetlenül,

– amelyet a Lengyel Nemzeti Bank által közzétett, a káresemény bekövetkezésének időpontjában hatályos középárfolyam alapján kell meghatározni.

[...]

3. cikk

A korábbi rendelkezéseket kell alkalmazni a jelen törvény hatálybalépése előtt kötött biztosítási szerződésekre.

5. cikk

A gépjármű-felelősségbiztosítási szerződések és a mezőgazdasági termelők felelősségbiztosítási szerződesei esetében a biztosítási fedezet legalacsonyabb összege PLN-ben kifejezve:

1) a 2009. december 10-ig terjedő időszakban kötött szerződések esetében:

a) személyi sérülés esetén – biztosítási eseményenként 1 500 000 euró, a sérültek számától függetlenül,

b) vagyoni kár esetén – biztosítási eseményenként 300 000 euró, a károsultak számától függetlenül

– amelyet a Lengyel Nemzeti Bank által közzétett, a káresemény bekövetkezésének időpontjában hatályos középárfolyam alapján kell meghatározni,

2) a 2009. december 11. és 2012. június 10. között kötött szerződések esetében:

a) személyi sérülés esetén – biztosítási eseményenként 2 500 000 euró, a sérültek számától függetlenül,

b) vagyoni kár esetén – biztosítási eseményenként 500 000 euró, a károsultak számától függetlenül **[eredeti 5. o.]**

– amelyet a Lengyel Nemzeti Bank által közzétett, a káresemény bekövetkezésének időpontjában hatályos középárfolyam alapján kell meghatározni.

11. Kodeks cywilny (polgári törvénykönyv, a továbbiakban: k.c.)

446. cikk 1. § Ha a károsult testi sérülés vagy egészségkárosodás következtében elhunyt, a kártérítésre kötelezettnek meg kell térítenie a felmerült gyógykezelési és temetési költségeket azon személy részére, aki azokat viselte. [...]

4. § A bíróság az elhunyt közeli családtagjainak az elszenvedett nem vagyoni kár pénzbeli megtérítése címén megfelelő összeget is megítélhet.

417. cikk 1. § A közhatalom gyakorlása során elkövetett jogellenes cselekmények és mulasztások miatt elszenvedett kárért az államkincstár, a területi önkormányzat vagy jogszabály alapján e hatalmat gyakorló más jogi személy felel.

417¹. cikk 4. § Amennyiben a kár olyan normatív aktus elfogadásának elmulasztásából ered, amely normatív aktus elfogadásának kötelezettségét jogszabály írta elő, ezen aktus elfogadásának jogellenes elmulasztását a kártérítés ügyében eljáró bíróság állapítja meg.

12. Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycielskim (a kötelező biztosításokról, a biztosítási ágazat garanciaalapjáról és a lengyel közlekedési biztosítók hivataláról szóló, 2003. május 22-i törvény) (Dz.U. 124. szám, 1152. tétel, későbbi módosításokkal együtt, a továbbiakban: kötelező biztosításokról szóló törvény):

19. cikk (1) bekezdése: A kötelező felelősségbiztosítás által lefedett eseménnyel összefüggésben a károsult az igényeit közvetlenül a biztosítóval szemben érvényesítheti. [...]

26. cikk (1) bekezdése: A gépjármű-felelősségbiztosítási szerződést – a 27. cikk fenntartásával – 12 hónapra kell megkötni.

A polgári eljárás eddigi menete

13. A Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság) 2016. május 30-i ítéletével elutasította a keresetet. A bíróság megállapította, hogy nem merült ki a [...] számú biztosítás fedezeti összege, így a felperest nem érte kár. A Sąd Apelacyjny (fellebbviteli bíróság) [omissis] hatályon kívül helyezte ezt az ítéletet, és visszautalta az ügyet a Sąd Okręgowy (regionális bíróság) elé. A Sąd Apelacyjny (fellebbviteli bíróság) megállapította, hogy a fedezeti összeg kimerült, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróságnak meg kell vizsgálnia a 2005/14 irányelv helytelen átültetésére vonatkozó kifogást, valamint meg kell állapítania, hogy a felperest érte-e kár.

14. A Sąd Okręgowy (regionális bíróság) 2019. március 20-i ítéletével ismételen elutasította a keresetet.

15. A bíróság a k.c. 4171. cikkének 4. §-ára hivatkozva megállapította, hogy a rendelkezések nem biztosítanak az állampolgár számára jogot arra, hogy a jogalkotási mulasztás esetén elszenvedett nem vagyoni kár megtérítését követelje. A felperes a Sąd Okręgowy (regionális bíróság) szerint ugyanis nem vagyoni kártérítést, nem pedig vagyoni kártérítést követel.

16. A bíróság ezenkívül úgy ítélte meg, hogy a 2005/14 irányelvet helyesen ültették át azáltal, hogy a biztosítási fedezet összegeinek a célösszeg felére, végleges összegre történő növelésére megfelelő átmeneti időszakokat alkalmaztak. A Sąd Okręgowy (regionális bíróság) szerint az irányelvben előírt fedezeti

összegek növelésére vonatkozó kötelezettség csak az átmeneti időszakok lejártát követően kötött szerződésekre vonatkozott, és így nem foglalta magában az átmeneti időszak lejártát megelőzően kötött szerződésekből a fedezeti összeg növelésére vonatkozó követelményt, még akkor sem, ha e szerződések az átmeneti időszak lejártát követően is bizonyos ideig biztosítási [eredeti 6. o.] fedezet alapját képezték. A bíróság a jogbiztonság, a visszaható hatály tilalma és a szerződési szabadság elvére hivatkozott.

17. A lengyel jogalkotó, amely az irányelv előírásait a 2007. június 11-én hatályba lépő 2007. május 24-i törvénnyel átültette a lengyel jogrendbe, az átmeneti időszakokra vonatkozó jogosultságával élt, amikor e törvény 5. cikkében a biztosítási fedezet összegének fokozatos növelését írta elő, amely rendelkezés többek között kimondja, hogy a gépjármű-felelősségbiztosítási szerződések esetén a biztosítási fedezet legalacsonyabb összege, PLN-ben kifejezve:

- a 2009. december 10-ig tartó időszakig kötött szerződések tekintetében – személyi sérülés esetén – biztosítási eseményenként 1 500 000 euró, a sérültek számától függetlenül,

- a 2009. december 11. és 2012. június 10. között kötött szerződések tekintetében – személyi sérülés esetén – biztosítási eseményenként 2 500 000 euró, a sérültek számától függetlenül.

18. Így a jogalkotó a 2009. december 11. és 2012. június 10. között kötött szerződések esetében a biztosítási fedezet összegét a célösszeg felére emelte. Azon baleset okozójának gépjármű-felelősségbiztosítási szerződését, amelyben a felperes édesanyja elhunyt, 2009. december 8-án kötötték meg. E szerződésre a 2007. május 24-i törvény 5. cikkének 1. pontja alkalmazandó, amelynek értelmében a személyi sérülés esetén a biztosítási fedezet legalacsonyabb összege biztosítási eseményenként 1 500 000 euró, a sérültek számától függetlenül.

19. A Sąd Okręgowy (regionális bíróság) álláspontja szerint a 2005/14 irányelv ilyen átültetése teljes és megfelelő volt.

20. A felperes a Sąd Okręgowy (regionális bíróság) 2019. március 20-i ítéletével szemben fellebbezést nyújtott be, amelyben különösen a k.c. 417¹. cikke 4. §-ának megsértésére hivatkozott, mivel a bíróság megalapozatlanul állapította meg, hogy az alperes helyesen ültette át a 2005/14 irányelvet a nemzeti jogrendbe.

Az előzetes döntéshozatalra való előterjesztés indokolása

21. A Sąd Apelacyjny (fellebbviteli bíróság) megjegyzi, hogy a Bíróságnak a C-22/12. sz. ügyben 2013. október 24-én hozott ítélete óta nem vitatott, hogy a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításnak ki kell terjednie a közlekedési balesetek áldozatainak közeli hozzátartozói által elszenvedett nem vagyoni károk megtérítésére, amennyiben e kártérítést az alkalmazandó nemzeti jog a biztosított polgári jogi felelőssége alapján előírja. A védelem e körben kiterjed minden olyan

személyre, aki a polgári jogi felelősségre vonatkozó nemzeti jog alapján jogosult a gépjárművek által okozott kár megtérítésére.

22. A lengyel jog ilyen nem vagyoni kártérítést a k.c. 446. cikkének 4. §-ában ír elő. A nem vagyoni kár e rendelkezésben előírt megtérítésére a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás terjed ki.

23. A Sąd Apelacyjny (fellebbviteli bíróság) álláspontja szerint, ha a felperes a biztosítás fedezeti összegének kimerülése miatt nem kapta meg a(z) [...] -tól a neki járó nem vagyoni kártérítést, akkor így a vagyonában a(z) [...] által kifizetett összeg és az esedékes összeg közötti különbségnek megfelelő kár keletkezett. Amennyiben megalapozottan hivatkoznak az irányelv hibás átültetésére, az így okozott kárért a k.c. 417¹. cikke 4. §-ának értelmében az államkincstár felel.

24. A Sąd Apelacyjny (fellebbviteli bíróság) megjegyzi, hogy a 2005/14 irányelv (10) preambulumbekzdése szerint az irányelv célja a károsultak védelmének biztosítása. A Sąd Apelacyjny (fellebbviteli bíróság) szerint a 2005/14 irányelv szövegében semmi sem szól amellett, hogy a fokozott védelem a 30 hónapos átmeneti időszak lejártát követő egy évig (és analógia útján az 5 éves átmeneti időszak lejártát követő egy évig) csak a károsultak egy részére terjedhetne ki. Különösen, az irányelv egyetlen olyan rendelkezést sem tartalmaz, amely a biztosítási fedezet összegének növelésére vonatkozó kötelezettséget kizárólag a 2009. december 11-étől kezdődően kötött szerződésekre korlátozná, teljességgel figyelmen kívül hagyva a korábban kötött, azonban 2009. december 11-ét követően bizonyos ideig hatályban maradó biztosítási szerződéseket.

25. A Sąd Apelacyjny (fellebbviteli bíróság) nem látja azokat az okokat, amelyek megalapoznák a károsultak jogi védelmének szintje közötti különbségtételt a közúti balesetek különböző eseteiben, annál is inkább, mivel az ilyen különbségtétel véletlen tényezőtől függne, vagyis attól, hogy mikor [eredeti 7. o.] jött létre a káreseményt okozó személy gépjárművére vonatkozó biztosítási szerződés. A bíróság nem talál az irányelv olyan jogi értelmezését alátámasztó érveket, amelyek lehetővé tennék, hogy párhuzamosan legyenek hatályban olyan szerződések, amelyekben a kötelező felelősségbiztosítás fedezeti összege 2 500 000 euró, valamint olyanok, amelyekben a kötelező felelősségbiztosítás fedezeti összege lényegesen alacsonyabb, mégpedig 1 500 000 euró.

26. A Sąd Apelacyjny-t (fellebbviteli bíróság) nem győzte meg az, hogy alperes és a Sąd Okręgowy (regionális bíróság) a visszaható hatály tilalmára hivatkozott. Ezzel az elvvel nem ellentétes az, hogy a fennálló szerződéses jogviszonyok a jövőre nézve módosuljanak.

27. A jelen ügyben szintén kétséges a jogbiztonság elvére való hivatkozás is. Az irányelv átültetésének hosszú időtartama és az átmeneti időszakok biztosítása ugyanis lehetővé tette volna a jogalkotás megfelelő időben történő lefolytatását ahhoz, hogy a 2008 decemberében és 2009 folyamán kötött biztosítási

szerződések felei tisztában legyenek azzal, hogy a 2009. december 11-étől kezdődően bekövetkezett káresemény tekintetében a biztosított védelmi szint emelkedni fog. Ez lehetővé tenné a biztosítók számára, hogy a biztosítási díj mértékét a biztosítási fedezet új összegéhez igazítsák. A biztosítási fedezet új összegének valamennyi biztosítási szerződésben 2009. december 11-i hatállyal történő bevezetésére tehát a jogbiztonság elvének tiszteletben tartásával is sor kerülhetett.

28. A fenti indokok alapján a Sąd Apelacyjny (fellebbviteli bíróság) a 2005/14 irányelv 2. cikkének a felperes által javasolt értelmezése felé hajlik.

29. A Sąd Apelacyjny (fellebbviteli bíróság) számára nem kétséges, hogy a 2005/14 irányelv 2. cikke arra irányul, hogy a magánszemélyek számára jogokat biztosítson. E rendelkezés célja a károsultak védelme szintjének növelése volt, többek között a biztosítási szerződések fedezeti összegének emelése révén. Amennyiben a lengyel állam hiányosan, és ezáltal hibásan ültette volna át az irányelvet, a kártérítési felelősség első feltétele kétségtelenül teljesülne (e tekintetben a Sąd Apelacyjny [fellebbviteli bíróság] a Bíróság C-6/90. és C-9/90. sz. egyesített ügyekben 1991. november 19-én hozott ítéletére hivatkozik, különösen az ezen ítélet 33–41. pontjában szereplő megfontolásokra utalva). Csak e feltétel fennállásának eldöntése eredményezi annak szükségességét, hogy az alapügyben a nemzeti bíróság megvizsgálja, hogy a felperest érte-e az alperes államot terhelő kötelezettség megsértésével okozati összefüggésben álló kár, és ha igen, milyen mértékben.

30. Ugyanakkor a Sąd Apelacyjny (fellebbviteli bíróság) megjegyzi, hogy álláspontja szerint a Sąd Okręgowy (regionális bíróság) további jogi érvei helytelenek. Nem merül fel kétség azzal kapcsolatban, hogy a felperes ebben az ügyben az Skarb Państwától (államkincstár) vagyoni kártérítést követel. A felperes azt állítja, hogy az irányelv hiányos átültetése révén a biztosítótól nem kaphatott az édesanyja elhalálása miatt elszenvedett nem vagyoni kárért további 78 000 PLN összegű nem vagyoni kártérítést. Valójában, amint az elsőfokú bíróság megállapította, a felperest megillető nem vagyoni kártérítésnek az öt ért nem vagyoni kárt kellett volna fedeznie. Ezen nem változtat az a tény, hogy a nem vagyoni kár megtérítésének a lengyel jogban előírt formája pénzbeli kártérítés. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a hibás átültetés anyagi kárt okozhatott a felperes vagyonában, azáltal, hogy a biztosítótól nem kapott pénzbeli szolgáltatást. A felperes a Skarb Państwával (államkincstár) szembeni követelésének kártérítési követelésként való minősítését nem akadályozza az a tény, hogy a felperesnek a biztosítóval szemben fennálló, ki nem elégített pénzkövetelései az édesanyja elhalálásából eredő nem vagyoni kárból származnak.

31. Mivel a feltett kérdéssel kapcsolatban a Bíróság még nem foglalt állást, a Sąd Apelacyjny (fellebbviteli bíróság) a fenti körülmények között elengedhetetlennek tartotta az eljárás felfüggesztését, és előzetes döntéshozatal céljából a 2005/14 irányelv 2. cikkének értelmezésére vonatkozó kérdés intézését a Bírósághoz.

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM